

РЕШЕНИЕ

№ 6488

гр. София, 18.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Серафимова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2009** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. против решение от 19.12.2019 г., постановено по НАХД № 2377/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 9 с-в. Със същото е отменено наказателно постановление № 162587/21.12.2016 г. на заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се отмяната му и потвърждаването на наказателното постановление.

Ответникът изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е основателна.

С решение от 19.12.2019 г., постановено по НАХД № 2377/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 9 с-в е отменено наказателно постановление № 162587/21.12.2016 г. на заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че административно наказателното производство е започнало със съставяне на АУАН № 2625887/28.09.2016 г. срещу [фирма] за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството. Приел е, че административно наказателното производство е приключило с издаването на наказателно постановление № 262587/21.12.2016 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че от събраните по делото доказателства било установено по несъмнен начин извършването на нарушението от търговското дружество, като е приел и наличието на маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. Приел е, че е установено, че дружеството е подало отчетните регистри след изтичане на законоустановения срок, но закъснението е само от един ден, като декларацията е била подадена пред компетентните органи на данъчната администрация в деня, следващ деня, в който изтича законоустановения срок.

Решението на районния съд е неправилно.

Съгласно чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството, който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0.1 до 0.5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който е отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв. В процесния случай имуществената санкция е наложена за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството, като съгласно посочения текст предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва – всички търговци по смисъла на Търговския закон – чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява извършването на нарушението от търговското дружество по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството. Установява се, че [фирма] не е изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията – търговския регистър на годишния финансов отчет за 2015 г. в законоустановения срок – до 30 юни 2016 г., съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството. Независимо от това обстоятелство, в мотивите си първоинстанционният съд е съобразил несъответни на извършеното нарушение факти, а именно, че задълженото лице е подало отчетните регистри след изтичането на законоустановения срок, с посочване на обстоятелството, че декларация е била подадена пред компетентните органи на данъчната администрация

в деня, следващ деня, в който изтича законоустановения срок. Както и правилно се посочва в касационната жалба, задължението по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството не е за подаване на декларация пред съответните органи на Националната агенция за приходите. Задължението по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството е дружеството да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията – търговския регистър на годишния финансов отчет за 2015 г. в законоустановения срок – до 30 юни 2016 г. Следва да се съобрази обстоятелството, че от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява не закъснение с един ден за изпълнение на това задължение, а се установява изобщо неизпълнението на това задължение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството. При съобразяване на това обстоятелство неправилни са изводите на първоинстанционния съд за приложимост на чл. 28 от ЗАНН, а именно изводите, обосноваващи наличието на маловажен случай именно поради обстоятелството на забава в изпълнение на задължението на търговското дружество по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството с един ден.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за основателна.

Предвид изложеното, решението на първоинстанционния съд като неправилно следва да бъде отменено, а обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение второ от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С. - град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 19.12.2019 г. по НАХД № 2377/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 9 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 162587/21.12.2016 г. на заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: